

RADA
PRO ROZHLASOVÉ A TELEVIZNÍ
VYSÍLÁNÍ

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

Škrétkova 44/6, 120 00 Praha 2

Tel.: + 420 274 813 830 / Fax: + 420 274 810 885

www.rrtv.cz

CET 21 spol.s r.o.

Kříženeckého náměstí 1078/5

15200 Praha

Česká republika

Sp. zn./Ident.: 2014/861/LOJ/CET

Č.j.: RRTV/622/2015-LOJ

Zasedání Rady č. 3 - 2015 / poř.č.: 23

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) v rámci své působnosti dané § 5 písm. f) a v souladu s § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.) a § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen zákon č. 500/2004 Sb.) vydala toto

r o z h o d n u t í :

Rada ukládá provozovateli CET 21 spol. s r.o., se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, Praha 5, PSČ: 152 00, dle § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), **pokutu ve výši 300.000,- Kč** pro porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., které stanovuje povinnost nezařazovat v době od 06:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Provozovatel se porušení zákonné povinnosti dopustil odvysíláním pořadu Expozitura (4), podtitul Sedmý den, dne 20. června 2014 od 20.20 hodin na programu NOVA, který obsahoval následující scény (1) V expozici příběhu (04:51–05:48 od začátku záznamu) – prostříhy záběrů na monitor počítače, který policisté sledují. Na záběrech z neurčitěho zdevastovaného industriálního interiéru stojí žena s rukama vytaženými vzhůru a přivázanými k jakési konstrukci. V ústech má roušek. Na sobě má zbytky šatů, na kůži viditelné šrámy. V záběru je její postava nanejvýš přibližně od břicha vzhůru. Ženu mučí maskovaný muž – je vidět, jak ji šlehá jakýmsi bičem přes záda (šlehání ženy je sice zobrazeno rozostřeně avšak obsah scény a ženino utrpení je stále seznatelné). Prostor je uzpůsoben jako improvizované studio – na straně stojí stativ s reflektorem, který scénu osvětluje, a úhel záběru dává tušit, že scénu snímá kamera. Poslední záběr internetového videa je doplněn titulkem: „Real death in 7 days – sedmý den přijde smrt“. (2) (8:52–9:49) sledujeme hlavního pachatele bez masky v jeho úkrytu, jak si na stole chystá bílý prášek, který pak brčkem nasává do nosu. Záběr kamery je veden z úrovně pod deskou stolu, takže aplikace drogy není explicitně zobrazena. Divák nicméně dostává informaci, že hlavní pachatel je narkoman. Dva komplicové násilím přivádějí mladou ženu. Žena je oblečená, vitální a hlasově vyjadřuje nesouhlas. Obrací se do prázdna a směrem, kde nikdo nestojí, pronáší: „No, Sáhň, s touhle si užiješ.“ Jeden komplic pak druhému vyplácí peníze za dodanou oběť. (3) Po chvíli v příběhu následuje scéna, která zachycuje nález mrtvé ženy z videa (cca 10:34–11:50). V uzavřeném policejním prostoru leží na panely vydlážděné částečně zarostlé ploše patrně nahá žena na břiše (nahá žena na břiše je rozostřená avšak stále rozeznatelná). Kolem jsou policisté. Záběry z dálky neumožňují tělo přesně vidět (rovněž nedostatečně rozostřená scéna). Jediný detailní záběr ukazuje záda ležící ženy s krvavými šrámy. V celé scéně oběť zůstává ve stejné pozici na stejném místě. (4) Na internetu se objeví záběry nové vězněné ženy (12:36–13:15). Prostředí a typ záběrů jsou stejné jako v předchozím případě. Tentokrát záběry, které policisté sledují na monitoru, doprovází i původní zvuk – věznitel své oběti vyhrožuje. Žena na záběrech je přivázaná vstoje jako její předchůdkyně, má roušek v

ústech a pláče (tato scéna opět rozostřena, avšak divák stále může seznat co se na scéně děje) Pozornější divák, který si logicky poskládá předchozí informace, může pochopit, že předtím do prázdného vězení byla přivedena nová oběť, protože dřívější už byla umučena a odvezena pryč. (5) (46:04–46:35) Záběr dění na monitoru počítače na policejní služebně je střihem (46:18) změněn na záběr z místa věznění, takže záběr je pak zřetelnější a detailnější. Záběr přejíždí postavu ženy ležící na boku od nohou. Na těle má krvavé šrámy (krvavé šrámy jemně rozmlženy). Oblečena je do krátkých šatů bez rukávů, které jsou ušpiněné. Kovovými pouty je připoutaná za ruku. Zdrčeným hlasem se snaží zpívat písničku Holka modrooká. (6) Nový moment do příběhu přináší scéna, kde záběry vězněné ženy najde na internetu skupina dětí (1:04:19–1:04:42). Poté, co jsou děti vyrušeny pozváním na svačinu. Žena ho zdrčeně žádá, aby ji zabil (1:05:11): „To už nevydržím, zabijte mě. Prosim vás, zabijte mě.“ Mučitel ale říká, že ji zabije až po sedmi dnech a dodává (1:05:42): „Na zejtra mám pro tebe předplaceného klienta. A to musíš bejt eště vcelku, aby ses líbila.“ (7) Po úseku děje věnovaném vyšetřování pokračuje scéna s vězněnou ženou (1:16:36–1:18:56). Mučitel se k ní přiblíží s hadicí se slovy: „Musím si tě trochu umejt. Ne abys byla hezká. Hezká už nikdy nebudeš, až tady skončíš. Ale trochu smrdíš, víš? Smrdíš jak stará děvka.“ Vězenkyně se pak vzchopí, odstrčí svého věznitele a vyšplhá po železných stupních zapuštěných do zdi vzhůru k zamřížovanému sklepnímu okénku pod stropem. Volá ven o pomoc, dokud není stažena zpátky. Nechápatícího kolemjdoucího mučitel, který vyjde ven, uchlácholí svým vysvětlením, a pokračuje scéna v improvizovaném vězení. Trapič sděluje vězenkyni, že ji bude muset zabít o den dřív, a dává jí facku. Ruka dopadá na tvář mimo záběr kamery. (8) Dalším vyšetřováním je mezitím zjištěna identita věznitele, který dříve pracoval v pitevně, ale při razii není ve svém bydlišti zastížen – není to místo věznění obětí. Jsou tam však objeveny válcovité skleněné nádoby s částmi lidského těla ve žluté kapalině – rozeznat jde například ruka či noha (části těl rozostřeny, avšak stále je možné seznat, o co jde) (kolem 1:21:25). (9) V další scéně v improvizovaném vězení (1:31:05–1:32:18) maskovaný věznitel říká své bezvládně sedící, tentokrát upravené vězenkyni: „Víš, co mi vadilo nejvíc, když jsem ještě makal? Že ty mrtvolky nebyly hezký. Já tvrdím, že člověk by měl jít do rakve hezkej. Ať už prožil cokoliv. I Sáhnu si to myslí. Taky mi říkal, abych ti to tvoje umírání trochu protáh. Aby to byla taková pomalá, hezká smrt.“ Při své řeči rovná ženě vlasy. Pak bezvládně ženě maluje obličej šminkami a pokračuje ve svém monologu: „Ale neboj, smrt tě bude bolet ze všeho nejmíň. Žíly máš sice úzký, takže to poteče dlouho, ale brzy ztratíš vědomí.“ Přitom bere do rukou její bezvládnou ruku a přejíždí jí po žíle od loketní jamky k zápěstí. – Úspěšný policejní zásah pak proběhne jakoby mimo děj příběhu, a scéna, která ho připomíná, se ve skutečnosti ukáže být zásahem policie připravené na již zajištěném místě činu proti zákazníkovi, který se příští den dostavil na toto místo, aby se podílel na násilí na oběti. Již zajištěný muž dostane od policisty facku a reaguje ruskou nadávkou „suka“ (doslova „čubo“). Protože záběry na internetu jsou vysílány s denním zpožděním a nedají se odstranit, je náznakově vidět vlastní úspěšný policejní zákrok jakoby v reminiscenci (od 1:34:42), kdy záběry opět sleduje na monitoru počítače skupina dětí. Do sklepení vlétne dělbuch a překvapený věznitel je vmžiku zpacifikován vtrhnutými policejními ozbrojenci. Přitom se na moment ocitá v detailu úpějí před kamerou. Policista pak přichází před stále ještě zapnutou kameru a než ji vypne, pronáší do ní, že policie si přijde i pro ty, kdo sledovali přenos. Chlapci u monitoru v policistovi poznávají otce jednoho z nich. Chlapec pronáší: „Průser.“ Popsané scény mohou ohrozit psychický vývoj dětí a mladistvých, a to následujícím způsobem: kromě násilí jako takového, je ve scénách přítomno mučení, fyzické a psychické týrání, deviantní sexuální praktiky (deviantní sexuální praktika není zobrazena přímo, avšak použité kostýmy jako kukla, oděv roubíky a další na ni přímo odkazují). Toto spolu s kulisami a reáliemi vzbuzuje strach a napětí. Ač jsou některé záběry rozostřeny, divák je stále schopen seznat, co je na nich rozostřeno a z doprovodného děje může stále vnímat, co se v průběhu pořadu děje. Samotný dokumentární styl (sledování na monitoru policie) zvyšuje autentičnost viděného a tímto pro děti a mladistvé značně ztěžuje rozlišení hranice mezi fikcí a realitou. Obsah popsanych scén překračuje rámec běžné lidské zkušenosti a u oběti by takový zážitek způsobil posttraumatickou

stresovou poruchu. Je-li příběh prezentovaný jako skutečný, nebo alespoň skutečností inspirovaný, motiv strachu se ještě zvyšuje. Zde popsané může způsobit u dětí a mladistvých zvýšení anxiety (úzkosti), zvýšení napětí, podrážděnost, poruchy spánku, neadekvátní emoční reakce, odchylky od běžného chování. V rámci nedokončeného psychosexuálního vývoje se může také objevit předčasný zájem o odlišné či deviantní formy sexuality, případně naopak negativní pohled na sexualitu jako takovou.

Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 2014861.

Účastníkovi řízení se ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000,- Kč podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 50/2005 Sb. na účet č. 3711-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 2014861. Náhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Účastník správního řízení je provozovatelem televizního vysílání programu Nova prostřednictvím pozemních vysílačů na základě licence č. 001/93 udělené rozhodnutím Rady ze dne 09. února 1993, č.j. R - 060/93. Současně je i držitelem licence pro televizní vysílání programu Nova prostřednictvím družice na základě licence č.j. zem/7962/08 ze dne 19. listopadu 2008.

Provozovatel CET 21 spol. s r. o. nesplňuje podmínku poskytnutí technického opatření, které by dětem omezovalo přístup k vysílání programu NOVA, proto je tento provozovatel povinen nezařazovat mezi 06:00 a 22:00 hodinou na tomto programu pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Situace předcházející tomuto správnímu řízení:

Dne 28. září 2011 ve 20:00 hodin na programu NOVA odvysílal provozovatel pořad Expozitura (4) podtitul Sedmý den. Rada se na svém 19. zasedání konaném ve dnech 18. a 19. října 2011 usnesla na zahájení správního řízení s provozovatelem CET 21 spol. s r. o. pro možné porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. Oznámení o zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení doručeno 16. 11. 2011.

Správní řízení bylo završeno uložením sankce sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET č.j. LOJ/1827/2012, LOJ/1826/2012, ve výši 300 000,- Kč. Tato sankce byla posléze potvrzena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. listopadu 2012 č.j. 8A 106/2012.

Správní řízení sp.zn.: 2014/861/LOJ/CET

Provozovatel odvysílal dne 20. června 2014 od 20.20 hodin na programu NOVA pořad Expozitura (4), podtitul Sedmý den.

Rada se analýzou předmětného pořadu, s ohledem na již proběhnuvší správní řízení (viz výše), týkající se stejně označeného pořadu, zabývala na svém 15. zasedání konaném ve dnech 19. a 20. srpna 2014, přičemž zjistila následující skutečnosti:

Pořad odvysílaný dne 20. června 2014 od 20:20 hod. neodpovídá obsahově ve všech detailech pořadu, za jehož odvysílání Rada provozovatele sankcionovala.

Zjištěné rozdíly - popsané scény Rada provozovateli vytýkala ve správním rozhodnutí sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET č.j. LOJ/1827/2012, LOJ/1826/2012):

(1) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

V expozici příběhu (04:51–05:48 od začátku záznamu) – prostříhy záběrů na monitor počítače, který policisté sledují. Na záběrech z neurčitého zdevastovaného industriálního interiéru stojí žena s rukama vytaženými vzhůru a přivázanými k jakési konstrukci. V ústech má roubík. Na sobě má zbytky šatů, na kůži viditelné šrámy. V záběru je její postava nanejvýš přibližně od břicha vzhůru. **Ženu mučí maskovaný muž – je vidět, jak ji šlehá jakýmsi bičem přes záda.** Prostor je uzpůsoben jako improvizované studio – na straně stojí stativ s reflektorem, který scénu osvětluje, a úhel záběru dává tušit, že scénu snímá kamera. Poslední záběr internetového videa je doplněn titulkem: „Real death in 7 days – sedmý den přijde smrt“.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž je rozostřena a tedy nezřetelná.

(2) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

(8:52–9:49) sledujeme hlavního pachatele bez masky v jeho úkrytu, jak si na stole chystá bílý prášek, který pak brčkem nasává do nosu. Záběr kamery je veden z úrovně pod deskou stolu, takže aplikace drogy není explicitně zobrazena. Divák nicméně dostává informaci, že hlavní pachatel je narkoman. Dva komplicové násilím přivádějí mladou ženu. **Narkoman se na ni vrhá, poráží ji na zem a ocelovými pouty ji připoutává za ruku k jakési pevné konstrukci.** Žena je oblečená, vitální a hlasově vyjadřuje nesouhlas. **Věznitel svým komplicům říká: „Takhle s nima musíte. Dobytek taky na porážku nepřemlouváte. To je prostě jeho osud. Od toho na světě je.“** Obrací se do prázdna a směrem, kde nikdo nestojí, pronáší: „No, Sádhu, s touhle si užiješ.“ Jeden komplic pak druhému vyplácí peníze za dodanou oběť.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačené pasáže zcela chybí – byly vynechány.

(3) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Po chvíli v příběhu následuje scéna, která zachycuje nález mrtvé ženy z videa (cca 10:34–11:50). V uzavřeném policejním prostoru leží na panely vydlážděné částečně zarostlé ploše patrně **nahá žena na břiše.** Kolem jsou policisté. **Záběry z dálky neumožňují tělo přesně vidět.** Jediný detailní záběr ukazuje záda ležící ženy s krvavými šrámy. V celé scéně oběť zůstává ve stejné pozici na stejném místě.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž je rozostřena a tedy nezřetelná.

- (4) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Na internetu se objeví záběry nové vězněné ženy (12:36–13:15). Prostředí a typ záběrů jsou stejné jako v předchozím případě. Tentokrát záběry, které policisté sledují na monitoru, doprovází i původní zvuk – věznitel své oběti vyhrožuje. **Žena na záběrech je přivázaná vstoje jako její předchůdkyně, má roubík v ústech a pláče.** Pozornější divák, který si logicky poskládá předchozí informace, může pochopit, že předtím do prázdného vězení byla přivedena nová oběť, protože dřívější už byla umučena a odvezena pryč.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž je rozostřena a tedy nezřetelná. Některé detailnější záběry byly zcela vynechány.

- (5) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Znovu se záběry vězněné ženy objevují (15:58–17:00) na dokreslení pokračujícího vyšetřování, ale s obměnou. Dosud byly záběry snímány z monitoru počítače, ale tentokrát se střihem (16:14) vprostřed scény přenášíme z policejní služebny přímo do místa věznění oběti. Vězněná žena leží se zavřenýma očima bezvládně na zemi s roubíkem v ústech, detailní záběr zabírá ramena s hlavou. Věznitel jí vyndává roubík a lije jí z lahvičky do úst nějakou tekutinu. Pak jí nohou přistrčí k hlavě misku se slovy: „Tak se nažer. Ať jsi silná na zejtra. To si spolu užijeme víc.“ Žena má utrápený výraz. Záběry přímo z místa věznění obětí jsou lépe zřetelné než záběry snímané z monitoru počítače a působí realističtěji, až naturalisticky.

Vyšetřování a další děj pokračuje v noci – na záběrech občas vidíme monitor počítače, na kterém vězněná žena leží na zemi skrčená na boku ve špinavých šatech a spí.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž zcela chybí – byla vynechána.

- (6) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

(46:04–46:35) Záběr dění na monitoru počítače na policejní služebně je střihem (46:18) změněn na záběr z místa věznění, takže záběr je pak zřetelnější a detailnější. Záběr přejíždí postavu ženy ležící na boku od nohou. **Na těle má krvavé šrámy.** Oblečena je do krátkých šatů bez rukávů, které jsou ušpiněné. Kovovými pouty je připoutaná za ruku. Zdrceným hlasem se snaží zpívat písničku Holka modrooká.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž je rozostřena a tedy nezřetelná. Detailnější záběry na zraněné nohy byly rozmlženy.

- (7) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Nový moment do příběhu přináší scéna, kde záběry vězněné ženy najde na internetu skupina dětí (1:04:19–1:04:42). **Sledují záběry velmi podobné první popisované scéně.** Poté, co jsou děti vyrušeny pozváním na svačinu, **pokračuje situace prostřihem do místa věznění oběti (pokračování 1:04:42–1:05:55).** Mučitel se přiblíží k ležící ženě a snaží se ji posadit. Střídají se záběry přímo z místa věznění a záběry z monitoru počítače. Na jednom záběru vidíme na stole poblíž oběti

připravené jakési lékařské nástroje. Mučitel gestem i slovy naznačuje, že se chystá nástroje použít. Žena ho zdrceně žádá, aby ji zabil (1:05:11): „To už nevydržím, zabijte mě. Prosim vás, zabijte mě.“ Mučitel ale říká, že ji zabije až po sedmi dnech a dodává (1:05:42): „Na zejtra mám pro tebe předplaceného klienta. A to musíš bejt ještě vcelku, aby ses líbila.“

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačené pasáže zcela chybí – byly vynechány.

(8) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Po úseku děje věnovaném vyšetřování pokračuje scéna s vězněnou ženou (1:16:36–1:18:56). Mučitel se k ní přiblíží s hadicí se slovy: „Musím si tě trochu umejt. Ne abys byla hezká. Hezká už nikdy nebudeš, až tady skončíš. Ale trochu smrdíš, víš? Smrdíš jak stará děvka.“ Vězenkyně se pak vzchopí, odstrčí svého věznitele a vyšplhá po železných stupních zapuštěných do zdi vzhůru k zamřížovanému sklepnímu okénku pod stropem. Volá ven o pomoc, dokud není stažena zpátky. Nechápacího kolemjdoucího mučitel, který vyjde ven, uchlácholí svým vysvětlením, a pokračuje scéna v improvizovaném vězení. Trapič sděluje vězenkyni, že ji bude muset zabít o den dřív, a dává jí facku. Ruka dopadá na tvář mimo záběr kamery.

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Beze změny.

(9) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

Dalším vyšetřováním je mezitím zjištěna identita věznitele, který dříve pracoval v pitevně, ale při razii není ve svém bydlišti zastížen – není to místo věznění obětí. Jsou tam však **objeveny válcovité skleněné nádoby s částmi lidského těla ve žluté kapalině – rozeznat jde například ruka či noha** (kolem 1:21:25).

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Tučným písmem vyznačená pasáž je rozostřena a tedy nezřetelná.

(10) Podoba pořadu ze dne 28. září 2011 od 20.00 hodin:

V další scéně v improvizovaném vězení (1:31:05–1:32:18) maskovaný věznitel říká své bezvládně sedící, tentokrát upravené vězenkyni: „Víš, co mi vadilo nejvíc, když jsem ještě makal? Že ty mrtvolky nebyly hezký. Já tvrdím, že člověk by měl jít do rakve hezkej. Ať už prožil cokoliv. I Sáhú si to myslí. Taky mi říkal, abych ti to tvoje umírání trochu protáh. Aby to byla taková pomalá, hezká smrt.“ Při své řeči rovná ženě vlasy. Pak bezvládné ženě maluje obličej šminkami a pokračuje ve svém monologu: „Ale neboj, smrt tě bude bolet ze všeho nejmíň. Žily máš sice úzký, takže to poteče dlouho, ale brzy ztratíš vědomí.“ Přitom bere do rukou její bezvládnou ruku a přejíždí jí po žíle od loketní jamky k zápěstí.

– Úspěšný policejní zásah pak proběhne jakoby mimo děj příběhu, a scéna, která ho připomíná, se ve skutečnosti ukáže být zásahem policie připravené na již zajištěném místě činu proti zákazníkovi, který se příští den dostavil na toto místo, aby se podílel na násilí na oběti. Již zajištěný muž dostane od policisty facku a reaguje ruskou nadávkou „suka“ (doslova „čubo“). Protože záběry na internetu jsou vysílány s denním zpožděním a nedají se odstranit, je náznakově vidět vlastní úspěšný policejní zákrok jakoby v reminiscenci (od 1:34:42), kdy záběry opět sleduje na monitoru počítače skupina dětí. Do sklepení vlétne dělbuch a překvapený věznitel je vmžiku zpacifikován vtrhnuvšími

policejními ozbrojenci. Přitom se na moment ocitá v detailu úpějí před kamerou. Policista pak přichází před stále ještě zapnutou kameru a než ji vypne, pronáší do ní, že policie si přijde i pro ty, kdo sledovali přenos. Chlapci u monitoru v policistovi poznávají otce jednoho z nich. Chlapec pronáší: „Průser.“

Podoba pořadu ze dne 20. června 2014 od 20.20 hodin:

Beze změny.

Zhodnocení :

Ve vysílání obou „verzí“ jsou patrné rozdíly. Ačkoliv se stále jedná o ten samý pořad, „verze 2014“ je oproti „verzi 2011“ upravena. Některé záběry byly rozostřeny, jiné zcela vyřazeny.

Provozovatel také nasadil pořad do vysílání o 20 minut později (namísto od 20.00 hodin to bylo do 20.20 hodin).

Ač je nepochybná snaha provozovatele o snížení nebezpečnosti pořadu, některé ze scén zůstaly v nezměněné podobě. Dále pak zde stále zůstává samotné téma celého příběhu, jímž je únos žen a jejich sadistické mučení, končící smrtí (v pořadu je jedna žena zachráněna policií, druhá žena zemře). Proces bolestného mučení je pachatelem snímán statickou kamerou a video je umístěno na internet. V závěru pořadu je přítomen „platící klient“, tedy patrně někdo, kdo projevil zájem se za úplatu osobně na umučení oběti podílet. Na této zápletce se přirozeně vynecháním ani „zamížením“ některých scén nic nemění.

Psychologický posudek (odborný posudek PhDr. Adama Suchého byl provozovateli doručen v rámci správního řízení sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET písemným přípisem č.j. LOJ/438/2012) přitom zdůraznil, že obsah scén překračuje rámec běžné lidské zkušenosti a že u oběti by takový zážitek způsobil posttraumatickou stresovou poruchu. Pořad je ztvárněn dokumentárním stylem a působí autenticky, čímž se rozrušují hranice mezi realitou a fikcí.

Rada se domnívá, že provozovatelem přijaté kroky ke zmírnění dopadu pořadu na (případně dětské) diváky vzhledem k tíživému tématu předmětného dílu nelze považovat za dostačující.

Podle ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. je provozovatel vysílání povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Zahájení správního řízení:

S účastníkem řízení tak bylo znovu zahájeno správní řízení pro podezření na porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 23/2001 Sb. (písemný přípis č.j. LOJ/2986/2014).

V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník zpraven o naplnění podmínky dle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. a to sankcí ve výši 300.000,- sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET č.j. LOJ/1827/2012 a současně byl požádán o sdělení údajů o sledovanosti.

Rada do správního spisu vložila rovněž scan z webových stránek www.ato.cz pro případ, že by účastník odmítl tato data poskytnout (účastník byl o tomto zpraven v rámci ukončení dokazování č.j. LOJ/4340/2014).

Vyjádření účastníka ve věci:

Účastník řízení si písemným přípisem doručeným Radě 19. 9. 2014 č.j. 8068 požádal o prodloužení lhůty k vyjádření.

Rada žádosti účastníka vyhověla a stanovila mu prodloužený termín k vyjádření (č.j. LOJ/3376/2014)

Účastník se vyjádřil po prodloužené lhůtě a uvedl:

- na základě rozhodnutí Rady (viz předchozí naplnění § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. viz výše) provedl účastník úpravu pořadu „v podstatě upravil pořad tak, aby obsahoval naprosté minimum z vytykaných scén. Celkově osm z deseti vytykaných scén bylo výrazně upraveno“
 - o Rada kvituje snahu účastníka řízení, nicméně jak již výše podotkla, a jak bylo možné shledat na základě provedeného dokazování, **některé ze scén zůstaly v nezměněné podobě. Samotné téma** celého příběhu, jímž je **únos žen a jejich sadistické mučení, končící smrtí** (v pořadu je jedna žena zachráněna policií, druhá žena zemře) zůstává nezměněno (ani to není možné po účastníku požadovat a tento by tuto skutečnost měl brát v potaz a zařadit pořad na toto téma do vhodnějšího vysílacího času). **Na zápletku** (proces bolestného mučení je pachatelem snímán statickou kamerou a video je umístěno na internet. V závěru pořadu je přítomen „platící klient“, tedy patrně někdo, kdo projevil zájem se za úplatu osobně na umučení oběti podílet) **se přirozeně vynecháním ani „zamlžením“ některých scén nic nemění.**
- účastník Radě vytyká, že je v oznámení o zahájení správního řízení v hodnocení pořadu velmi stručná a víceméně vychází z hodnocení předchozí neupravené verze pořadu.
 - o Rada zcela jasně uvedla, proč a hlavně jak hodnotila pořad a jeho scény (zejména uvedla, že samotné téma pořadu je značně problematické a jeho nebezpečnost nelze snížit rozmlžením několika scén), stejně jako uvedla pro naprostou zřetelnost (viz červeně výše), k jakým přesným změnám došlo. Rada toto považuje za naprosto dostatečné zhodnocení, které již bylo možné doplnit pouze provedením důkazu zhlédnutím nyní projednávaného pořadu.
- účastník uvádí, že primárním tématem pořadu je detektivní příběh, přičemž samotné týrání žen je až sekundární v rámci děje.
 - o Rada trvá na svém názoru výše uvedeném, že ač některé scény byly upravené (navíc zcela nedostatečně – jako příklad může sloužit rozostření záběru přivázané plačící zcela zjevně k smrti vyděšené ženy, jež tuší jaký osud ji čeká. Pouhé rozostření vizuální stránky není dostatečné.) stále ve svém souhrnu činí daný pořad ohrožující pro zákonem chráněnou skupinu dětí a mladistvých.
 - o Není podstatné, jakou dějovou linii budeme hodnotit jako primární či jako sekundární, rozhodující je, že pořad obsahuje prvky s jednoznačně ohrožujícím potenciálem pro dětského diváka.
- účastník se domnívá na základě skutečnosti, že Rada posuzuje i téma daného pořadu jako za nevhodné, že se tato scénami vůbec nezabývala a vše paušálně zhodnotila pouze na základě tématu pořadu.

- Tato smyšlenka účastníka je nepravdivá, neboť Rada hodnotila nejen pořad jako celek, ale i jeho jednotlivé scény (zejména vzala v potaz snahu účastníka o zmírnění drastičnosti pořadu, nelze tedy Radu nařknout ani z neobjektivnosti), což je seznatelné nejen z výše uvedeného rozboru, ale i z protokolu o provedeném dokazování.
- Je pravdou, že Rada vzala v potaz předchozí řízení, neboť se jednalo o naplnění podmínky § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. a existuje k tomuto pořadu i odborné posouzení, které se nezabývalo pouze jednotlivými scénami, nýbrž i tématy a vyzněním pořadu jako celku (a tento zůstal i po úpravách nezměněn).
- účastník namítá, že není možné jej trestat za téma pořadu, nýbrž pouze a jedině za konkrétní pochybení a porušení zákona konkrétním obsahem.
 - Zde je na místě připomenout, co bylo uvedeno v zahájení správního řízení. Možný správní delikt byl dle názoru Rady spáchán odvysíláním pořadu Expozitura (4), podtitul Sedmý den, dne 20. června 2014 od 20.20 hodin na programu NOVA, přičemž se tedy účastník mohl dopustit porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, konkrétně tím, že uvedený pořad, který byl vysílán v úseku od 6:00 hodin do 22:00 hodin, obsahoval četné silně emotivní scény realisticky zobrazující osoby vystavené těžkému tělesnému a duševnímu utrpení z motivu psychické abnormality, sadismu a ziskuchtivosti a počínání jejich mučitelé, které mohly způsobit zejména dětským divákům, jejichž přítomnost u obrazovek není možné v tomto vysílacím čase vyloučit, psychický otřes, a přispět ke snížení citlivosti těchto diváků při vnímání násilí.
 - Rada považuje tuto námitku účastníka za nepravdivou. Je nicméně nezbytné zdůraznit, že pro dítě je značně ohrožující již konfrontace s tématem jako takovým. Na dětskou psychiku může mít značně negativní dopad už samotné zjištění, že vůbec existují rizika ztvárněná pořadem.
- účastník dále uvádí, že víceméně souhlasí s popisem jednotlivých scén tak, jak uvedla Rada v oznámení o zahájení řízení, a k jednotlivým scénám uvádí své výtky:
 - k první scéně účastník nepravdivě namítá, že není téměř nic vidět (častá námitka) a daná scéna trvá 2 vteřiny. Rada s tímto nesouhlasí, i když je scéna rozostřená, stále je možné zřetelně poznat, co se děje a to zejména s přispěním audio složky pořadu.
 - na druhé scéně, díky jejímu zrevidování neshledává účastník vůbec nic závadného. Rada cituje výše uvedený popis scény: *„sledujeme hlavního pachatele bez masky v jeho úkrytu, jak si na stole chystá bílý prášek, který pak brčkem nasává do nosu. Záběr kamery je veden z úrovně pod deskou stolu, takže aplikace drogy není explicitně zobrazena. Divák nicméně dostává informaci, že hlavní pachatel je narkoman. Dva komplicové násilím přivádějí mladou ženu. Žena je oblečená, vitální a hlasově vyjadřuje nesouhlas. Obrací se do prázdna a směrem, kde nikdo nestojí, pronáší: „No, Sádhu, s touhle si užiješ.“ Jeden komplic pak druhému vyplácí peníze za dodanou oběť.“* Tato scéna sice již neobsahuje drastičnost v míře vytykané v předchozím řízení, avšak není možné hovořit o scéně obsahově vyprázdněné a stejně nelze tuto scénu posuzovat jako izolovanou.
 - účastník k třetí scéně uvádí, že obsahuje rozostřené záběry na nahou ženu, což není v porovnání s jinými kriminálními seriály nic neobvyklého. Rada je konsternována bezohledností účastníka. Konstatace, že jeho jiné kriminální seriály (za které je úspěšně Radou stíhán v rámci správních řízení a které i sám často cenzuruje) obsahují horší věci, nemůže v žádném případě vést k vyvinění účastníka. Nadto je třeba poznamenat s odkazem na provedený důkaz

promítnutím záznamu, že i ze zbytků scény, v jejímž rámci je „rozostřený záběr na nahou ženu“ (Tento popis kruté scény lze označit za eufemismus vzhledem ke skutečnosti, že žena je zcela zjevně připoutaná a z audio složky stejně jako ze zbytku pořadu, je zřejmé, o co v dané scéně jde.) Bylo by naivní domnívat se, že citlivého dětského diváka před negativním dopadem mediovaného obsahu ochrání „rozmlženost“ scén, které ztvárnují mučení a týrání. Nebezpečí konfrontace s takovým obsahem nezřetelnost záběrů nesnižuje. Divák, a to jak dospělý, tak dětský, vnímá audiovizuální obsah kontextuálně.

- čtvrtá scéna je účastníkem popsána jako vyhovující, neboť se v ní objevují krátké značně rozostřené záběry, navíc s účastí policie a na jejích malém monitoru. Rada i přes tyto skutečnosti vyhodnotila danou scénu jako problémovou, nepopíratelně méně než v předchozím řízení, ale stále problematickou, neboť ač rozostřené záběry, stále je možné seznat co se děje, ač je policie přítomna a ač má malý monitor, dětský divák stále sezná, jaké kruté události se odehrávají.
- Rada souhlasí s účastníkem, že pátá scéna byla značně upravena
- Rada konstatuje, že i šestá scéna byla účastníkem zeslabena rozostřením, avšak to nic nemění na skutečnosti, že dětský divák i na rozostřeném záběru pozná, o jaká zranění jde, komu a jak bylo způsobeno, jakou bolest tato zranění ženě způsobila apod. V tomto kontextu je znova nezbytné zdůraznit, že účastník vychází z chybné premisy, že pokud obrazové ztvárnění páchaného násilí je nezřetelné, pak se stává neškodným. To je však zcela v rozporu s tím, jak lidský mozek vyhodnocuje zhlédnuté a slyšené. I domyšlení si toho, co technická překážka prvoplánově blokuje, nese obdobné následky jako přímé zhlédnutí.
- Rada souhlasí s účastníkem v hodnocení sedmé problematické scény.
- Účastník opět odkazuje na běžnou praxi kriminálních seriálů v souvislosti s osmou problematickou scénou. K této argumentaci odkazuje Rada na své vyjádření výše. Rada nadto odkazuje na popis scény „Mučitel se k ní přiblíží s hadicí se slovy: „Musím si tě trochu umejt. Ne abys byla hezká. Hezká už nikdy nebudeš, až tady skončíš. Ale trochu smrdíš, víš? Smrdíš jak stará děvka.“ Vězenkyně se pak vzchopí, odstrčí svého věznitele a vyšplhá po železných stupních zapuštěných do zdi vzhůru k zamřížovanému sklepnímu okénku pod stropem. Volá ven o pomoc, dokud není stažena zpátky. Nechápacího kolemjdoucího mučitel, který vyjde ven, uchlácholí svým vysvětlením, a pokračuje scéna v improvizovaném vězení. Trapič sděluje vězenkyni, že ji bude muset zabít o den dřív, a dává jí facku. Ruka dopadá na tvář mimo záběr kamery.“
- Uvedená scéna v divákovi vyvolává hluboce tísnivé pocity. Soucítí s bezmocí oběti. Dětský divák není připraven se s takovými pocity adekvátně vyrovnat
- Minimalizaci deváté scény týkající se rozmazání části lidských těl v skleněných nádobách Rada posoudila v rámci provedeného dokazování.

- Účastník shledává poslední, desátou, vytýkanou scénu, jako naprosto nezávadnou. Rada opět cituje „V další scéně v improvizovaném vězení (1:31:05–1:32:18) **maskovaný věznitel říká své bezvládně sedící, tentokrát upravené vězenkyni: „Víš, co mi vadilo nejvíc, když jsem ještě makal? Že ty mrtvoly nebyly hezký. Já tvrdím, že člověk by měl jít do rakve hezkej. Ať už prožil cokoliv. I Sáhú si to myslí. Taky mi říkal, abych ti to tvoje umírání trochu protáh. Aby to byla taková pomalá, hezká smrt.“** Při své řeči rovná ženě vlasy. **Pak bezvládně ženě maluje obličej šminkami a pokračuje ve svém monologu: „Ale neboj, smrt tě bude bolet ze všeho nejmén. Žily máš sice úzký, takže to poteče dlouho, ale brzy ztratíš vědomí.“** Přitom bere do rukou její bezvládnou ruku a přejíždí jí po žíle od loketní jamky k zápěstí.

– Úspěšný policejní zásah pak proběhne jakoby mimo děj příběhu, a scéna, která ho připomíná, se ve skutečnosti ukáže být zásahem policie připravené na již zajištěném místě činu proti zákazníkovi, který se příští den dostavil na toto místo, aby se podílel na násilí na oběti. Již zajištěný muž dostane od policisty facku a reaguje ruskou nadávkou „suka“ (doslova „čubo“). Protože záběry na internetu jsou vysílány s denním zpožděním a nedají se odstranit, je náznakově vidět vlastní úspěšný policejní zákrok jakoby v reminiscenci (od 1:34:42), kdy záběry opět sleduje na monitoru počítače skupina dětí. Do sklepení vlétne dělbuch a překvapený věznitel je vmžiku zpacifikován vtrhnuvšími policejními ozbrojenci. Přitom se na moment ocitá v detailu úpějí před kamerou. Policista pak přichází před stále ještě zapnutou kameru a než ji vypne, pronáší do ní, že policie si přijde i pro ty, kdo sledovali přenos. Chlapci u monitoru v policistovi poznávají otce jednoho z nich. Chlapec pronáší: „Průser.“

Rada se nedomnívá, zejména s ohledem na výše zvýrazněné, že by bylo možno scénu označit jako nezávadnou. Maskovaný věznitel hovoří ke zcela zdrcené, psychicky již odevzdané vězenkyni o její smrti, popisuje jí, jak bude její konec/usmrcení probíhat. Takovéto záběry a informace, jež dětský divák může sledovat v návaznosti na již proběhnuvší zbytek pořadu, ze kterého poznal mučení ženy a osud takovýchto vězeňkyň, překračují rámec běžné lidské zkušenosti. Vzhledem k prezentaci pořadu (jako téměř reálného nebo inspirovaného realitou) se motiv strachu u ohrožené skupiny dětí a mladistvých zvyšuje. Tato zákonem chráněná skupina je po zhlédnutí výše popsaného ohrožena zejména zvýšením anxiety (úzkosti), zvýšením podrážděnosti, napětí, poruchami spánku, neadekvátními emočními reakcemi, odchylkami od běžného chování. V souvislosti s tématem pořadu je možné hovořit i o předčasném zájmu o odlišné či deviantní formy sexuality nebo naopak negativní pohled na sexualitu jako takovou a to zejména s ohledem na nedokončený psychosexuální vývoj takovéto skupiny (dětí a mladistvých). Takovéto ohrožení je nepřípustné.

- účastník uvádí, že je třeba přihlídnout k:
 - díky úpravě nyní pořad vyznívá naprosto odlišně.
 - Toto tvrzení shledává Rada jako nepravdivé, ačkoliv kvituje snahu účastníka o sebereflexi, shledává pořad i po úpravách ve svém celku jako naprosto nevhodný pro chráněnou skupinu dětí a mladistvých. Úpravy provedené provozovatelem je nutno hodnotit jako alibistické.
 - účastník dále opětovně rozebírá jednotlivé scény a úpravy, jež provedl s tím, že jsou dostatečné pro eliminaci ohrožení vývoje dětí a mladistvých.
 - Rada má za to, že se k tomuto vyjádřila více než dostatečně s tím, že i po provedených úpravách tento pořad je stále způsobilý ohrozit děti a mladistvé.

- účastník podotýká, že většina ohrožovacích scén byla odvysílána až po 21. hodině, těsně před zákonnou hranicí 22:00 hodin.
 - tento argument účastníka je nejen z pohledu judikatury nesprávný, ale hlavně potencionálně nebezpečný. Na základě čeho se účastník domnívá, že 21.00 hodina je hodina blízka 22.00 hodině a tedy je možno odvysílat ohrožující materiál? Účastník zapomíná, že je povinen se řídit českým právním řádem a nikoliv zahraničním, který umožňuje tzv. watershed.
 - V této souvislosti odkazuje Rada na již ustálenou judikaturu
 - rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 6A 30/2013 ze dne 2. července 2013 „*Lze souhlasit se žalovaným, že **povinnost zakotvená v ustanovení § 32 odst. 1 písm. g), zejména pokud jde o časové rozmezí, je absolutní, nelze ji tedy relativizovat ani okolnostmi, na něž poukazuje žalobce. K porušení této povinnosti dojde vždy, pokud je pořad, který může způsobit ohrožení chráněných zájmů, ve vymezeném časovém rozmezí odvysílán.... V nyní posuzované věci ovšem byl pořad odvysílán v časném večerním čase (20:00 hodin – v nyní posuzovaném případě byl pořad Expozitura odvysílán pouze o 20 minut později, což dle názoru Rady jej rozhodně neposouvá na hranici zákonné hranice 22:00 hodin), který zjevně není blízký desáté hodině večerní. V zákonem chráněném časovém rozmezí byl odvysílán celý pořad, jednotlivé scény, které vedly k závěru o schopnosti pořadu případně ohrozit vývoj dětí a mladistvých, se v pořadu vyskytovaly průběžně, vysílací čas od 20:00 je hlavním vysílacím časem, v němž nelze předpokládat, že by zejména cílová skupina chráněných diváků nebyla obvykle přítomna před obrazovkou.***“
 - rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, čj. 6 As 31/2011 – 108 „*podle konstantní rozhodovací praxe českých soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2007, č. j. 8 As 62/2005-66; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 As 16/2004-90; usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2005, sp. zn. II. ÚS 396/05, dostupné na <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>) je to právě žalovaná, která jako správní orgán specializovaný na dodržování zákona o provozování vysílání je schopna na základě samostatného, racionálního a logického zvážení posoudit, zda určité jednání v potencionální rovině ohrožuje fyzický, psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých či nikoli, ledaže se jedná o hraniční, skutkově složitý případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru souhlasí s názorem žalované i Městského soudu v Praze v tom směru, že zákon o provozování vysílání stanoví pro provozovatele v celém časovém rozmezí od 6. hod. do 22. hod. povinnost neohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, neboť zákonodárce považoval za vysoce pravděpodobné, že děti a mladiství v tomto časovém úseku sledují televizi. **Nelze proto vytvářet další konstrukce v tom směru, že v rámci tohoto časového úseku existují ještě další dílčí části při posuzování materiální stránky naplnění správního deliktu, v rámci kterých by děti a mladiství sledovali televizi v menším***“

rozsahu či vůbec. Pokud by měl platit názor stěžovatelky, že děti a mladiství sledují televizi de facto pouze odpoledne a že večerní vysílání naopak sledují pouze dospělí, je tento názor zjevně v rozporu s dikcí ustanovením § 32 odst. 1 písm. g) zákona o provozování vysílání, které naopak předpokládá, že i večerní vysílání do 22. hod. mohou sledovat děti a mladiství“

- účastník v podstatě nařkl Radu z ignorování úprav pořadu.
 - o s ohledem na výše uvedený popis je toto tvrzení nepravdivé. Naopak je třeba zopakovat, že úpravy jsou alibistické.
- účastník se opět opakuje a uvádí, že posudek vztahující se k předchozímu řízení, tedy pořadu před úpravou, není možné použít na již upravený pořad.
 - o Rada v tomto bodě s účastníkem nesouhlasí, neboť zmíněný posudek nehodnotí pouze a jen scény jako takové, ale také celkové vyznění pořadu, jeho zaměření a podobné obecné kategorie (přínosné jsou zejména odborné úvahy o tom, jaké následky mohou nevhodné scény obecně zanechat na chráněné skupině obyvatel), které je možné vztáhnout i na pořad upravený (byť ne bezpodmínečně a v celé jeho šíři. Zde Rada upozorňuje účastníka, že podklady správního rozhodnutí vyhodnocuje v rámci své správní úvahy, k čemuž se váže i projudikované téma absence nutnosti vypracování jakéhokoliv odborného posudku) a Rada tak učiní v rámci své správní úvahy, kde bude brát jako jeden z hlavních faktorů svého rozhodování o vinně, či nevině účastníka zejména provedené úpravy pořadu a jaký měly, či neměly vliv na celkové vyznění pořadu.
- Účastník dále konstatuje, že mu smlouva s Asociací televizních organizací neumožňuje poskytovat data o sledovanosti třetím osobám.
 - o Rada disponuje scanem z veřejně přístupných webových stránek této asociace. Tento scan byl účastníku řízení zaslán spolu s písemným přípisem ukončujícím dokazování ve věci.

Provedení důkazu:

Rada provedla důkaz zhlédnutím záznam pořadu na svém 22. zasedání konaném ve dnech 2. a 3. prosince 2014.

Účastník byl na provedení důkazu řádně pozván písemným přípisem č.j. LOJ/4023/2014.

Účastník se provedení důkazu nezúčastnil.

Ukončení dokazování:

Písemným přípisem č.j. LOJ/4340/2014 bylo účastníku řízení oznámeno ukončení dokazování, byl mu zrekapitulován obsah spisu, přičemž mu byl současně s tímto zaslán i protokol o provedení důkazu. Lhůta k poslednímu vyjádření před rozhodováním ve věci byla účastníku řízení stanovena na 30 dnů od doručení tohoto přípisu (tento přípis byl doručen dne 17. prosince 2014)

Účastník již ve věci nijak nereagoval.

Rada tedy přistoupila k rozhodování ve věci a to na svém 3. zasedání konaném ve dnech 3. a 4. února 2015, přičemž usoudila takto:

K posouzení výše specifikovaného pořadu je třeba uvést:

Pro argumentativnost a zřetelnost své správní úvahy se Rada rozhodla definovat pojmy, jichž zákon č. 231/2001 Sb. ve vztahu ke správnímu řízení užívá:

Čl. 7 odst. 2) Evropské úmluvy o přeshraniční televizi uvádí:

Všechny části programů, které by mohly poškozovat fyzický, psychický či morální vývoj dětí a dospívajících, nesmějí být zařazovány do vysílání v čase, kdy je pravděpodobné, že by je tyto osoby mohly sledovat. Tato podmínka je přímo aplikovaná právě v ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.

V prvé řadě se Rada rozhodla definovat pojem děti a mladiství, přestože se na první pohled jedná o terminologii obecně známou.

Dítětem se dle 61. 1 Úmluvy o právech dítěte (dále jen Úmluva) rozumí každá lidská bytost mladší osmnácti let, pokud podle právního řádu, jenž se na dítě vztahuje, není zletilosti dosaženo dříve.

Dle čl. 3 Úmluvy musí být zájem dítěte předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy nebo, správními orgány nebo zákonodárnými orgány. Čl. 17 pak upravuje důležitou funkci hromadných sdělovacích prostředků (...) a za tímto účelem státy, které jsou smluvní stranou Úmluvy, povzbuzují tvorbu odpovídajících zásad ochrany dítěte před informacemi a materiály škodlivými pro jeho blaho, majíce na mysli ustanovení čl. 13 a 18 Úmluvy.

Zákon č. 89/2012 Sb., zákon občanský zákoník pak rozlišuje osoby zletilé a nezletilé. Dle ustanovení § 30 a následujícího občanského zákoníku se zletilosti nabývá dovršením osmnáctého roku. Před dosažením tohoto věku se zletilosti nabývá jen uzavřením manželství nebo přiznáním svéprávnosti. Takto nabytá zletilost se neztrácí ani zánikem manželství ani prohlášením manželství z a neplatné.

Zákon č. 218/2003 Sb. Odpovědnost mládeže za protiprávní činy a soudnictví ve věcech mládeže ve svém § 2 odst. 1 rozumí

- a) mládeží děti a mladiství,
- b) dítětem mladším patnácti let ten, kdo v době spáchání činu jinak trestného nedovršil patnáctý rok věku,
- c) mladistvým ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok a nepřekročil osmnáctý rok svého věku.

Rada tedy má za to, že v souladu s její povinností dohlížet na dodržování zákonů v oblasti vysílání je také dohlížet v oblasti vysílání na zájmy a blaho dětí tak, jak vychází především z Úmluvy. Další, v právním řádu užívaný, pojem dětí a mladistvých je pak již podskupinou této definice a nepřekračuje její věkové hranice.

Rada tedy tvrdí, že § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. rozumí pod pojmem děti a mladiství všechny osoby ve věku do osmnácti let bez dalšího přesnějšího vymezení, (dále jen dítě).

Rada se dále zabývala pojmy ohrožení fyzického, psychického nebo mravního resp. morálního vývoje.

Rada se domnívá, že není nutné polemizovat nad obsahem slova vývoj, jakož i pojmu fyzický, nebo-li tělesný a pojmu psychický, nebo-li duševní, neboť se dle jejího názoru jedná o pojmy obecně známé.

V případě pojmu mravní resp. morální vychází Rada z mravnosti/morálky, tedy sféry lidského jednání a chování pozorovatelné z hlediska etických hodnot; mravní/morální pak chápe jako soubor pravidel morálky, jimiž se řídí jednání lidí v určité společnosti. V této souvislosti považuje Rada za vhodné zmínit také pojem dobré mravy - měřítko hodnocení konkrétních situací, odpovídajícím obecně uznávaným pravidlům slušnosti v souladu s obecnými morálními zásadami demokratické společnosti.

Možné ohrožení pak Rada vykládá jako případnou, možnou odchylku z normálního (obvyklého běžného, průměrného) vývoje jedince v důsledku zhlédnutí pořadu nebo upoutávky v televizním vysílání, které ale fakticky nemusí dojít (může jí být včasným zásahem, např. dalších osob, zabráněno).

Rada má za to, že je její povinností dohlížet, aby konkrétním pořadem nebo upoutávkou nemohla být způsobena odchylka od jedinečného vývoje osobnosti dítěte, a to jednotlivě nebo současně ve všech součástech jeho vývoje, tedy (buď jenom) tělesné, (a/nebo jenom) duševní, jakož (také současně nebo jenom) i v jeho normách chování.

Rada shledala, že pořad pořad Expozitura (4), podtitul Sedmý den, dne 20. června 2014 odvysílaný od 20.20 hodin na programu NOVA, obsahoval následující ohrožující scény :

(1) V expozici příběhu (04:51–05:48 od začátku záznamu) – prostřihy záběrů na monitor počítače, který policisté sledují. Na záběrech z neurčitého zdevastovaného industriálního interiéru stojí žena s rukama vytaženými vzhůru a přivázanými k jakési konstrukci. V ústech má roubík. Na sobě má zbytky šatů, na kůži viditelné šrámy. V záběru je její postava nanejvýš přibližně od břicha vzhůru. Ženu mučí maskovaný muž – je vidět, jak ji šlehá jakýmsi bičem přes záda (šlehání ženy je sice zobrazeno rozostřeně avšak obsah scény a ženino utrpení je stále seznatelné). Prostor je uzpůsoben jako improvizované studio – na straně stojí stativ s reflektorem, který scénu osvětluje, a úhel záběru dává tušit, že scénu snímá kamera. Poslední záběr internetového videa je doplněn titulkem: „Real death in 7 days – sedmý den přijde smrt“.

(2) (8:52–9:49) sledujeme hlavního pachatele bez masky v jeho úkrytu, jak si na stole chystá bílý prášek, který pak brčkem nasává do nosu. Záběr kamery je veden z úrovně pod deskou stolu, takže aplikace drogy není explicitně zobrazena. Divák nicméně dostává informaci, že hlavní pachatel je narkoman. Dva komplicové násilím přivádějí mladou ženu. Žena je oblečená, vitální a hlasově vyjadřuje nesouhlas. Obrací se do prázdna a směrem, kde nikdo nestojí, pronáší: „No, Sáhů, s touhle si užiješ.“ Jeden komplic pak druhému vyplácí peníze za dodanou oběť.

(3) Po chvíli v příběhu následuje scéna, která zachycuje nález mrtvé ženy z videa (cca 10:34–11:50). V uzavřeném policejním prostoru leží na panely vydlážděné částečně zarostlé ploše patrně nahá žena na břiše (nahá žena na břiše je rozostřená avšak stále rozeznatelná). Kolem jsou policisté. Záběry z dálky neumožňují tělo přesně vidět (rovněž nedostatečně rozostřená scéna). Jediný detailní záběr ukazuje záda ležící ženy s krvavými šrámy. V celé scéně oběť zůstává ve stejné pozici na stejném místě.

(4) Na internetu se objeví záběry nové vězněné ženy (12:36–13:15). Prostředí a typ záběrů jsou stejné jako v předchozím případě. Tentokrát záběry, které policisté sledují na monitoru, doprovází i původní zvuk – věznitel své oběti vyhrožuje. Žena na záběrech je přivázaná vstoje jako její předchůdkyně, má roubík v ústech a pláče (tato scéna opět rozostřena, avšak divák stále může seznat co se na scéně děje) Pozornější divák, který si logicky poskládá předchozí informace, může pochopit, že předtím do prázdného vězení byla přivedena nová oběť, protože dřívější už byla umučena a odvezena pryč.

(5) (46:04–46:35) Záběr dění na monitoru počítače na policejní služebně je stříhem (46:18) změněn na záběr z místa věznění, takže záběr je pak zřetelnější a detailnější. Záběr přejíždí postavu ženy ležící na boku od nohou. Na těle má krvavé šrámy (krvavé šrámy jemně rozmlženy). Oblečena je do krátkých šatů bez rukávů, které jsou ušpiněné. Kovovými pouty je připoutaná za ruku. Zdrčeným hlasem se snaží zpívat písničku Holka modrooká.

(6) Nový moment do příběhu přináší scéna, kde záběry vězněné ženy najde na internetu skupina dětí (1:04:19–1:04:42). Poté, co jsou děti vyrušeny pozváním na svačinu. Žena ho zdrčeně žádá, aby ji zabil (1:05:11): „To už nevydržím, zabijte mě. Prosim vás, zabijte mě.“ Mučitel ale říká, že ji zabije až po sedmi dnech a dodává (1:05:42): „Na zejtra mám pro tebe předplaceného klienta. A to musíš bejt eště vcelku, aby ses líbila.“

(7) Po úseku děje věnovaném vyšetřování pokračuje scéna s vězněnou ženou (1:16:36–1:18:56). Mučitel se k ní přiblíží s hadicí se slovy: „Musím si tě trochu umejt. Ne abys byla hezká. Hezká už nikdy nebudeš, až tady skončíš. Ale trochu smrdíš, víš? Smrdíš jak stará děvka.“ Vězenkyně se pak vzchopí, odstrčí svého věznitele a vyšplhá po železných stupních zapuštěných do zdi vzhůru k zamřížovanému sklepnímu okénku pod stropem. Volá ven o pomoc, dokud není stažena zpátky. Nechápajícího kolemjdoucího mučitel, který vyjde ven, uchlácholí svým vysvětlením, a pokračuje scéna v improvizovaném vězení. Trapič sděluje vězenkyni, že ji bude muset zabít o den dřív, a dává jí facku. Ruka dopadá na tvář mimo záběr kamery.

(8) Dalším vyšetřováním je mezitím zjištěna identita věznitele, který dříve pracoval v pitevně, ale při razii není ve svém bydlišti zastížen – není to místo věznění obětí. Jsou tam však objeveny válcovité skleněné nádoby s částmi lidského těla ve žluté kapalině – rozeznat jde například ruka či noha (části těl rozostřeny, avšak stále je možné seznat o co jde) (kolem 1:21:25).

(9) V další scéně v improvizovaném vězení (1:31:05–1:32:18) maskovaný věznitel říká své bezvládně sedící, tentokrát upravené vězenkyni: „Víš, co mi vadilo nejvíc, když jsem ještě makal? Že ty mrtvolky nebyly hezký. Já tvrdím, že člověk by měl jít do rakve hezkej. Ať už prožil cokoliv. I Sádhu si to myslí. Taky mi říkal, abych ti to tvoje umírání trošku protáh. Aby to byla

taková pomalá, hezká smrt.“ Při své řeči rovná ženě vlasy. Pak bezvládné ženě maluje obličej šminkami a pokračuje ve svém monologu: „Ale neboj, smrt tě bude bolet ze všeho nejmíň. Žíly máš sice úzký, takže to poteče dlouho, ale brzy ztratíš vědomí.“ Přitom bere do rukou její bezvládnou ruku a přejíždí jí po žíle od loketní jamky k zápěstí. – Úspěšný policejní zásah pak proběhne jakoby mimo děj příběhu, a scéna, která ho připomíná, se ve skutečnosti ukáže být zásahem policie připravené na již zajištěném místě činu proti zákazníkovi, který se příští den dostavil na toto místo, aby se podílel na násilí na oběti. Již zajištěný muž dostane od policisty facku a reaguje ruskou nadávkou „suka“ (doslova „čubo“). Protože záběry na internetu jsou vysílány s denním zpožděním a nedají se odstranit, je náznakově vidět vlastní úspěšný policejní zákrok jakoby v reminiscenci (od 1:34:42), kdy záběry opět sleduje na monitoru počítače skupina dětí. Do sklepení vlétne dělbuch a překvapený věznitel je vmžiku zpacifikován vtrhnuvšími policejními ozbrojenci. Přitom se na moment ocitá v detailu úpějí před kamerou. Policista pak přichází před stále ještě zapnutou kameru a než ji vypne, pronáší do ní, že policie si přijde i pro ty, kdo sledovali přenos. Chlapci u monitoru v policistovi poznávají otce jednoho z nich. Chlapec pronáší: „Průser.“

Rada tyto scény a jejich vliv na děti a mladistvé vyhodnotila takto:

Popsané scény mohou ohrozit psychický vývoj dětí a mladistvých, a to následujícím způsobem: kromě násilí jako takového, je ve scénách přítomno mučení, fyzické a psychické týrání, deviantní sexuální praktiky (deviantní sexuální praktika není zobrazena přímo, avšak použité kostýmy jako kukla, oděv roubíky a další na ni přímo odkazují). Toto spolu s kulisami a reáliemi vzbuzuje strach a napětí. Ač jsou některé záběry rozostřeny, divák je stále schopen seznat, co je na nich rozostřeno a z doprovodného děje může stále vnímat, co se v průběhu pořadu děje. Samotný dokumentární styl (sledování na monitoru policie) zvyšuje autentičnost viděného a tímto pro děti a mladistvé značně ztěžuje rozlišení hranice mezi fikcí a realitou. Obsah popsaných scén překračuje rámec běžné lidské zkušenosti a u oběti by takový zážitek způsobil posttraumatickou stresovou poruchu. Je-li příběh prezentovaný jako skutečný, nebo alespoň skutečností inspirovaný, motiv strachu se ještě zvyšuje. Zde popsané může způsobit u dětí a mladistvých zvýšení anxiety (úzkosti), zvýšení napětí, podrážděnost, poruchy spánku, neadekvátní emoční reakce, odchylky od běžného chování. V rámci nedokončeného psychosexuálního vývoje se může také objevit předčasný zájem o odlišné či deviantní formy sexuality, případně naopak negativní pohled na sexualitu jako takovou.

Rada po podrobném posouzení a vyhodnocení nashromážděných podkladů a důkazů dospěla k závěru, že k došlo k porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., které stanovuje povinnost nezařazovat v době od 06:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Neboť Rada dospěla k závěru o porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. přistoupila k posouzení podmínky dle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.

Za naplnění podmínky § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. považuje Rada uložení sankce ve výši 300.000,- Kč v rámci správního řízení sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET č.j. LOJ/1827/2012,

LOJ/1826/2012 pro porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., které stanovuje povinnost nezařazovat v době od 06:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Provozovatel se porušení zákonné povinnosti dopustil odvysíláním pořadu Expozitura (4), podtitul Sedmý den, dne 28. září 2011 ve 20:00 hodin na programu NOVA. Tato sankce byla posléze potvrzena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. listopadu 2012 č.j. 8A 106/2012.

Rada dospěla k závěru, že k naplnění podmínky § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. došlo dostatečným způsobem, neboť předchozí sankce sp.zn.: 2011/940/LOJ/CET se týkala ohrožení dětí a mladistvých odvysíláním záběrů nejen násilí jako takového, ale i scén kde bylo přítomno mučení, fyzické a psychické týrání, deviantní sexuální praktiky.

Rada tedy nyní může přistoupit ke správní úvaze o výši sankce:

Dle § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb. může Rada uložit pokutu ve výši od 20 000,- Kč do 10 000 000,- Kč, pokud provozovatel vysílání zařazuje do vysílání od 6:00 hodin do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým,

Rada byla omezena horní a dolní hranicí stanovenou zákonem a při stanovení výše pokuty byla vedena následujícími úvahami:

Rada hodnotí povahu vysílaného programu takto:

Program Nova je celoplošným (jeho vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70% obyvatel České republiky), komerčním, plnoformátovým televizním programem. Dle dat Českého telekomunikačního úřadu (k 15.3.2012) program Nova reálně pokrývá 99,8 % obyvatel ČR.

Zákon č. 231/2001 Sb. definuje plnoformátový program jako program obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy.

Komerčnost ve spojitosti s programem znamená, že úlohou provozovatele je získat pro sledovanost svého programu co nejvíce diváků a tomu také přizpůsobit obsah svých pořadů.

Vzhledem ke zde popsané povaze programu Nova, zejména vzhledem k jeho plnoformátovosti, která předpokládá i přítomnost pořadů určených dětem a mladistvým, se lze důvodně domnívat, že **tento program běžně sleduje i zákonem chráněná skupina (dětí a mladiství).**

Postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy hodnotí Rada následovně.

Postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti výchovy, kultury a zábavy lze v daném případě pro daného provozovatele charakterizovat takto: Provozovatel je komerčním subjektem, jehož hospodářská činnost spočívá v provozování televizního vysílání. Principem komerčního televizního vysílání je snaha o maximální sledovanost. Svě vysílání společnost provozuje celoplošně, tudíž její vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70% obyvatel České republiky. Lze tedy dovodit, že k velkému podílu možným diváků patří i zvýšená odpovědnost vůči divákům obecně, neboť porušení zákona může mít dopad na velké množství diváků.

CET 21 spol. s r. o. působí na mediálním trhu prostřednictvím programů a služeb, které provozuje:

NOVA	- Televizní vysílání šířené prostřednictvím pozemních vysílačů a prostřednictvím družice – územní rozsah Česká republika.
Nova Cinema	- Televizní vysílání šířené prostřednictvím pozemních vysílačů a prostřednictvím družice - územní rozsah Česká republika.
Telka	Televizní vysílání šířené prostřednictvím pozemních vysílačů a družice – územní rozsah Česká republika
Smíchov	Televizní vysílání šířené prostřednictvím pozemních vysílačů a družice – územní rozsah Česká republika
fanda	Televizní vysílání šířené prostřednictvím pozemních vysílačů a družice – územní rozsah Česká republika
Nova sport	Televizní vysílání šířené prostřednictvím kabelových systémů a družice – územní rozsah Česká republika, Slovenská republika.
VOYO	Televizní vysílání šířené prostřednictvím zvláštních přenosových systémů (vysílání prostřednictvím dálkového přístupu – internetu).
nova.cz	Audiovizuální mediální služba na vyžádání umístěná na www.nova.cz

S ohledem na zásah divácké veřejnosti programem Nova, vycházejícím z jeho celoplošnosti, má Rada za to, že odpovědnost účastníka řízení je ve srovnání s regionálními a místními provozovateli televizního vysílání vysoká. Dále je třeba však uvážit, že nelze brát v úvahu při stanovení výše pokuty v potaz rozdíl mezi veřejnoprávním a komerčním subjektem co do jejich zvýšené či snížené odpovědnosti. Rozdíl mezi veřejnoprávním a soukromoprávním subjektem v tomto hledisku je možné sledovat pouze, co se týče pozitivně formulované povinnosti, které by měli plnit (co by dělat měli, nikoliv co by dělat nesměli) viz rozsudek Městského soudu 5 Ca 162/2009.

Rozsah, typ a dosah závadného vysílání

Kriminální seriál „Expozitura“ byl natočen na motivy skutečných kriminálních činů Berdychova gangu a organizovaného zločinu. V jednotlivých dílech jsou řešeny různé případy, ale celým seriálem se také táhne dramatický příběh mladé policistky, která je přidělena do Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu. Postupem času se však stává nepohodlnou nejen pro samotný Berdychův gang, ale také pro zkorumpované špičky policie. Scénář vychází z přímé zkušenosti autorů Josefa Klímy a Janka Kroupy, kteří při tvorbě pořadu Na vlastní oči kauzu Berdychova gangu rozkrývali.

Samotný seriál Expozitura usiluje spíše o líčení příběhů z akčního žánru, avšak předmětný díl Sedmý den pracuje s prvky, resp. ztvárňuje prvky, které mohou velmi silně – negativně zasáhnout dětského diváka.

Typ závadného vysílání spočívá v odvysílání mediálního obsahu, který je nebezpečný pro zdravý vývoj dětského diváka.

Rozsah závadného vysílání charakterizuje podrobný popis scén ve výroku rozhodnutí a jeho dosah vychází z celoplošného vysílání programu NOVA.

Závažnost věci

Rada považuje za závažné, že vzhledem ke kumulaci všech negativních jevů, které se v předmětném pořadu vyskytly a byly Radou popsány, působí inkriminovaný pořad jednoznačně drasticky a násilně a zejména u mladších dětí může vyvolat úzkost a další výše popsané negativní a nežádoucí psychické jevy. Zároveň je předmětný pořad vzhledem k absenci soucitu a lítosti u jakékoliv násilně se chovající postavy schopen snížit práh citlivosti při vnímání násilí.

Zhlednutím předmětného pořadu byli dětské diváci konfrontováni s mediálním obsahem, který zcela přesahoval běžnou životní zkušenost.

Rada vzala v potaz snahu účastníka o sebereflexi, avšak i přes zjevnou snahu účastníka o úpravu pořadu, shledává Rada pořad i po provedených úpravách ve svém celku jako naprosto nevhodný pro chráněnou skupinu dětí a mladistvých, neboť tato je stále ohrožena. Kulisy a reálie stále vzbuzují strach a napětí. Ač jsou některé záběry rozostřeny, divák je stále schopen seznat, co je na nich rozostřeno a z doprovodného děje může stále vnímat, co se v průběhu pořadu děje. Samotný dokumentární styl zvyšuje autentičnost viděného a tímto pro děti a mladistvé značně ztěžuje rozlišení hranice mezi fikcí a realitou. Obsah popsaných scén překračuje rámec běžné lidské zkušenosti a u oběti by takový zážitek způsobil posttraumatickou stresovou poruchu. Je-li příběh prezentovaný jako skutečný, nebo alespoň skutečností inspirovaný, motiv strachu se ještě zvyšuje. Zde popsané může způsobit u dětí a mladistvých zvýšení anxiety (úzkosti), zvýšení napětí, podrážděnost, poruchy spánku, neadekvátní emoční reakce, odchylky od běžného chování. V rámci nedokončeného psychosexuálního vývoje se může také objevit předčasný zájem o odlišné či deviantní formy sexuality, případně naopak negativní pohled na sexualitu jako takovou.

Rada považuje kritérium závažnost věci spolu s kritériem míra zavinění za rozhodné pro konkrétní vyšší sankce.

Míra zavinění

Účastník si byl z předchozí správní praxe Rady (co se týče tohoto konkrétního pořadu) vědom efektu jaký tento pořad a zejména jeho téma a styl provedení (dokumentární styl a skutečnost, že se jedná o pořad inspirovaný reálnými událostmi) může mít na chráněnou skupinu dětí a mladistvých a přesto jej zařadil do vysílání v době, jež je takovýmto pořadům zapovězena.

Finanční prospěch

Rada se zabývala relevancí vlivu finančního prospěchu účastníka řízení na jeho rozhodování o zařazení či nezařazení předmětného pořadu do vysílání v době mezi 06:00 a 22:00 hodinou. Rada má za to, že finanční prospěch, ať již měl či neměl vliv na rozhodování účastníka řízení, není v tomto případě (správní delikt porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.) rozhodný co do jeho vlivu na konkrétní výši sankce.

S odkazem na výše uvedené skutečnosti se Rada na svém 3. zasedání konaném dne 3. a 4. února 2015 usnesla na uložení sankce ve výši 300.000,- Kč, tedy ve výši 3% horní zákonné sazby.

Vzhledem k tomu, že správní řízení vyvolal účastník řízení porušením své právní povinnosti, uložila mu Rada v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč, a to na účet č. 3711-19223001/0710, vedený u ČNB, variabilní symbol 2014861. Úhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb. podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

V Praze dne: 3.2.2015

Ivan Krejčí
*předseda Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání*